

Anca Cazacu, Vladimir Diaconiță, Maria Fodor,
Mădălina Jebelean, Mihaela Cristina Mocanu,
Evelina Oprina, Gabriela Rîșnoveanu, Oana
Surdu, Ioana Veronica Varga, Florin Vîlceanu

Teste-grilă

pentru examenele de admitere
în profesiile juridice

Drept procesual civil

Ediția a II-a, revăzută și adăugită

I. APLICAREA LEGII DE PROCEDURĂ CIVILĂ	11
II. PRINCIPIILE FUNDAMENTALE ALE PROCESULUI CIVIL (ART. 5-23 C. PR. CIV.)	13
III. ACȚIUNEA CIVILĂ (ART. 29-40 C. PR. CIV.)	18
IV. PARTICIPANȚII LA PROCESUL CIVIL (ART. 41-93 C. PR. CIV.)	21
A. Judecătorul. Incompatibilitatea.....	21
B. Părțile.....	27
a. Folosința și exercițiul drepturilor procesuale.....	27
b. Persoanele care sunt împreună reclamante sau pârâte.....	28
c. Alte persoane care pot lua parte la judecată.....	29
d. Reprezentarea părților în judecată.....	32
C. Participarea Ministerului Public în procesul civil.....	33
V. COMPETENȚA INSTANȚELOR JUDECĂTOREȘTI (ART. 94-147 C. PR. CIV.)	35
VI. ACTELE DE PROCEDURĂ ȘI TERMENELE PROCEDURALE (ART. 148-186 C. PR. CIV.)	43
A. Actele de procedură (forma cererilor, citarea și comunicarea, nulitatea actelor de procedură).....	43
B. Termenele procedurale (noțiune și clasificare, durata, decăderea și repunerea în termen).....	49
VII. PROCEDURA ÎN FAȚA PRIMEI INSTANȚE (ART. 192-455 C. PR. CIV.)	52
A. Sesizarea instanței de judecată (procedura prealabilă, cererea de chemare în judecată, verificarea cererii și regularizarea, fixarea primului termen, modificarea cererii, întâmpinarea, cererea reconvențională).....	52
B. Excepțiile procesuale.....	61
C. Probele.....	64
D. Suspendarea procesului, perimarea cererii.....	71
E. Actele procesuale de dispoziție ale părților.....	75
F. Dezbaterea în fond a procesului.....	77
G. Deliberarea și pronunțarea hotărârii.....	78
H. Hotărârea judecătorească.....	80
VIII. CĂILE DE ATAC (ART. 456-513 C. PR. CIV.)	84

IX. SESIZAREA ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE ÎN VEDEREA PRONUNȚĂRII UNEI HOTĂRĂRI PREALABILE PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT (ART. 519-521 C. PR. CIV.)	89
X. RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII (ART. 514-518 C. PR. CIV.)	90
XI. CONTESTAȚIA PRIVIND TERGIVERSAREA PROCESULUI (ART. 522-526 C. PR. CIV.)	91
XII. EXECUTAREA SILITĂ (ART. 622-914 C. PR. CIV.)	92
A. Titlul executoriu	92
B. Participanții la executarea silită	93
C. Încuviințarea executării silite	94
D. Prescripția dreptului de a obține executarea silită	94
E. Contestația la executare	95
F. Întoarcerea executării	96
G. Poprirea	97
H. Executarea hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii referitoare la minori	97
XIII. PROCEDURILE SPECIALE (ART. 915-1.064 C. PR. CIV.)	99
TESTE RECAPITULATIVE	105
TESTUL I	105
TESTUL II	109
TESTUL III	118
TESTUL IV	124
TESTUL V	131
TESTUL VI	137
RĂSPUNSURI ȘI EXPLICAȚII	143
I. Aplicarea legii de procedură civilă	143
II. Principiile fundamentale ale procesului civil (art. 5-23 C. pr. civ.)	145
III. Acțiunea civilă (art. 29-40 C. pr. civ.)	157
IV. Participanții la procesul civil (art. 41-93 C. pr. civ.)	168
A. Judecătorul. Incompatibilitatea	168
B. Părțile	176
a. Folosința și exercițiul drepturilor procesuale	176
b. Persoanele care sunt împreună reclamante sau pârâte	177
c. Alte persoane care pot lua parte la judecată	180
d. Reprezentarea părților în judecată	188

C. Participarea Ministerului Public în procesul civil.....	191
V. Competența instanțelor judecătorești (art. 94-147 C. pr. civ.).....	192
VI. Actele de procedură și termenele procedurale (art. 148-186 C. pr. civ.).....	203
A. Actele de procedură (forma cererilor, citarea și comunicarea, nulitatea actelor de procedură).....	203
B. Termenele procedurale (noțiune și clasificare, durata, decăderea și repunerea în termen).....	216
VII. Procedura în fața primei instanțe (art. 192-455 C. pr. civ.).....	223
A. Sesizarea instanței de judecată (procedura prealabilă, cererea de chemare în judecată, verificarea cererii și regularizarea, fixarea primului termen, modificarea cererii, întâmpinarea, cererea reconvențională).....	223
B. Excepțiile procesuale.....	250
C. Probele.....	261
D. Suspendarea procesului, perimarea cererii.....	277
E. Actele procesuale de dispoziție ale părților.....	281
F. Dezbateră în fond a procesului.....	284
G. Deliberarea și pronunțarea hotărârii.....	285
H. Hotărârea judecătorească.....	288
VIII. Căile de atac (art. 456-513 C. pr. civ.).....	292
IX. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (art. 519-521 C. pr. civ.).....	300
X. Recursul în interesul legii (art. 514-518 C. pr. civ.).....	302
XI. Contestația privind tergiversarea procesului (art. 522-526 C. pr. civ.).....	304
XII. Executarea silită (art. 622-914 C. pr. civ.).....	307
A. Titlul executoriu.....	307
B. Participanții la executarea silită.....	309
C. Încuviințarea executării silite.....	311
D. Prescripția dreptului de a obține executarea silită.....	312
E. Contestația la executare.....	313
F. Întoarcerea executării.....	317
G. Poprirea.....	318
H. Executarea hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii referitoare la minori.....	319
XIII. Procedurile speciale (art. 915-1.064 C. pr. civ.).....	320
RĂSPUNSURI ȘI EXPLICAȚII TESTE RECAPITULATIVE.....	328
TESTUL I.....	328
TESTUL II.....	341
TESTUL III.....	357
TESTUL IV.....	368
TESTUL V.....	389
TESTUL VI.....	397

I. Aplicarea legii de procedură civilă

1. Executarea silită a unei hotărâri judecătorești pronunțate sub imperiul Codului de procedură civilă de la 1864 este supusă:

- legii de procedură în vigoare la data înregistrării cererii de chemare în judecată;
- legii de procedură în vigoare la data pronunțării hotărârii judecătorești;
- legii de procedură în vigoare la data formulării cererii de executare silită.

2. Într-un proces înregistrat la Judecătoria C. la data de 5 ianuarie 2013 se pronunță o hotărâre la data de 15 octombrie 2013. Hotărârea este atacată cu apel la Tribunalul C. Instanța de apel, cu ocazia judecării, constată că la data pronunțării hotărârii de către prima instanță aceasta nu mai era competentă să soluționeze cauza în fond ca urmare a intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă. Cum va proceda în caz de rejudicare cu trimitere?

- va anula hotărârea și va trimite cauza spre judecare instanței competente să soluționeze procesul conform art. 480 alin. (4) din noul Cod de procedură civilă;
- nu va putea anula hotărârea pentru că părțile nu au invocat necompetența în condițiile legii, așa cum cere art. 480 alin. (4) din noul Cod de procedură civilă;
- nu va ține seama de acest aspect.

3. Într-un proces înregistrat la Judecătoria M la data de 3 septembrie 2012 se pronunță o hotărâre la data de 13 octombrie 2014. Hotărârea este atacată cu apel la Tribunalul M. Instanța de apel, cu ocazia judecării, constată că la data pronunțării hotărârii de către prima instanță aceasta nu mai era competentă să soluționeze cauza în fond ca urmare a intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă. Cum va proceda instanța în caz de rejudicare cu trimitere?

- va trimite spre rejudicare instanței competente conform noului Cod de procedură civilă;
- va trimite spre rejudicare instanței sesizate – Judecătoria M;
- va trimite cauza instanței competente conform noului Cod de procedură civilă doar dacă legea nouă desființează Judecătoria M.

4. Legea procesuală română se aplică:

- tuturor cetățenilor români, indiferent de teritoriul pe care aceștia se află;
- cetățenilor români aflați în străinătate, dacă este vorba despre o chestiune ce ține de capacitatea persoanei;
- cetățenilor străini care se adresează instanțelor românești.

5. Aplicarea legii procesuale române cetățenilor străini aflați pe teritoriul României este:

- condiționată de cerința reciprocității;
- întotdeauna condiționată de cerința reciprocității;
- doar în unele cazuri condiționată de cerința reciprocității.

6. Într-un proces început sub imperiul vechiului Cod de procedură civilă se pronunță o hotărâre supusă căii de atac a apelului. În acest caz, termenul de apel va fi de:

- a) 15 zile, conform vechiului Cod de procedură civilă;
- b) 30 de zile, conform noului Cod de procedură civilă, întrucât acest termen este mai favorabil părții;
- c) 30 de zile, conform noului Cod de procedură civilă, întrucât hotărârea a fost pronunțată după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă.

7. Forța probantă a unui mijloc de probă se apreciază în raport de:

- a) legea în vigoare la data săvârșirii faptei juridice care face obiectul probațiunii în cazul probelor preconstituite;
- b) legea în vigoare la data încuviințării probei;
- c) legea în vigoare la data săvârșirii faptei juridice care face obiectul probațiunii în cazul probelor nepreconstituite.

8. În legătură cu aplicarea în timp a legii:

- a) în cazul unui proces început sub imperiul Codului de procedură civilă de la 1865, de la data intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă, administrarea probelor se va face după regulile edictate de noul Cod de procedură civilă;
- b) în cazul unui proces început sub imperiul noului Cod de procedură civilă, admisibilitatea probelor nepreconstituite este guvernată de legea în vigoare la data începerii procesului;
- c) într-un proces având ca obiect tăgada paternității, început sub regimul noului Cod de procedură civilă, puterea doveditoare a prezumției de paternitate și a celorlalte prezumții legale incidente se va analiza după legea în vigoare la data începerii procesului.

II. Principiile fundamentale ale procesului civil (art. 5-23 C. pr. civ.)

9. Cu referire la primirea și soluționarea cererilor, următoarele afirmații sunt corecte, cu excepția:

- a) judecătorii au posibilitatea să primească și să soluționeze orice cerere de competența instanțelor judecătorești;
- b) niciun judecător nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă;
- c) în cazul în care o pricină nu poate fi soluționată nici în baza legii, nici a uzanțelor, iar în lipsa acestora din urmă, nici în baza dispozițiilor legale privitoare la situații asemănătoare, se va putea încerca soluționarea acesteia în baza principiilor generale ale dreptului, având în vedere toate circumstanțele acesteia și ținând seama de cerințele echității.

10. Dreptul constituțional fundamental la un proces echitabil, în termen optim și previzibil, transpunere a art. 6 par. 1 teza I din Convenția europeană a drepturilor omului și consacrat, totodată, de art. 6 alin. (1) teza I C. pr. civ., este garantat părților litigante:

- a) în principal, în faza judecării, scop în care instanța este datoare să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure desfășurarea cu celeritate a acesteia;
- b) în mod esențial, în faza executării silite;
- c) niciuna dintre variantele de răspuns nu este corectă.

11. Principiul legalității se adresează:

- a) numai judecătorului;
- b) părților litigante;
- c) deopotrivă, judecătorului și părților litigante.

12. Selectați afirmația corectă:

- a) principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite și, de aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite;
- b) caracterul neunitar al practicii judiciare într-o anumită materie reprezintă o atingere adusă principiului egalității cetățenilor în fața justiției;
- c) principiul egalității înseamnă uniformitate, astfel încât existența unor reguli diferite speciale, de fond sau de procedură, apare ca neavenită.

13. Ipoteza în care pârâtul nu formulează o cerere reconvențională împotriva reclamantului în cadrul procesului pornit la inițiativa acestuia din urmă, ci invocă o serie de excepții pe care instanța de judecată le unește cu fondul, fără ca soluționarea acestora să se regăsească în dispozitivul hotărârii pronunțate:

a) nu echivalează cu o încălcare a principiului disponibilității, hotărârea tranșând pretențiile cu care reclamantul a înțeles să investească instanța, prin cererea de chemare în judecată;

b) echivalează cu încălcarea dreptului de dispoziție al părților în procesul civil;

c) este în concordanță cu principiile fundamentale ale procesului civil, în condițiile în care pârâtul este singurul îndreptățit să stabilească limitele apărării și maniera în care va contracara cererea de chemare în judecată.

14. În ceea ce privește actele procesuale de dispoziție:

a) ca manifestări ale principiului disponibilității părților din proces, acestea se impun independent de voința judecătorului, producând în mod necesar și imediat efectele în scopul cărora au fost inițiate;

b) acestea nu se pot face de reprezentant decât în baza unui mandat special ori cu încuviințarea prealabilă a instanței sau a autorității administrative competente;

c) principiul disponibilității nu operează de o manieră absolută, în sensul că acestea vor fi cenzurate de judecător, în baza rolului activ, care le va da eficiență luând act de voința părților ori va dispune continuarea judecării, dacă prin acestea s-ar aduce atingere normelor care ocrotesc un interes public.

15. Din perspectiva principiului disponibilității, alegeți afirmația greșită:

a) obiectul cererii de chemare în judecată nu poate fi schimbat și nici depășit;

b) cu excepțiile prevăzute de lege, temeiul juridic invocat de reclamant poate fi modificat;

c) dreptul de a determina cadrul procesual nu se perpetuează și în cazul căilor de atac.

16. Următoarele afirmații sunt adevărate, cu excepția:

a) părțile au obligația să-și probeze pretențiile și apărările, să contribuie la desfășurarea fără întârziere a procesului, urmărind, tot astfel, finalizarea acestuia;

b) părților litigante le este recunoscută îndrituirea de a îndeplini toate actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător;

c) dacă o parte deține un mijloc de probă, judecătorul poate, la cererea celeilalte părți sau din oficiu, să dispună înfățișarea acestuia, sub sancțiunea plății unei amenzi judiciare.

17. Alegeți afirmația corectă:

a) orice persoană este obligată, în orice condiții, să sprijine realizarea justiției, putând fi constrânsă, în caz de sustragere, să-și îndeplinească această obligație, sub sancțiunea plății unei amenzi judiciare și, dacă este cazul, a unor daune-interese;

b) răspunderea pentru prejudiciile materiale și morale cauzate revine părții numai în cazul în care aceasta își exercită drepturile procesuale în mod abuziv;

c) nu se poate reține exercitarea abuzivă a dreptului procesual de a declara calea de atac prin simplul fapt al netimbrării acesteia.

18. Următoarele afirmații sunt adevărate, cu excepția:

a) refuzul instanței de a amâna judecata pentru lipsă de apărare justificată prin motive temeinice, neimputabile și amânarea pronunțării în vederea depunerii de concluzii scrise echivalează cu o încălcare a dreptului la apărare;

b) ordonanța președințială pronunțată fără citarea părților în aceeași zi, numai pe baza cererii și a actelor depuse, fără concluziile părților, nu presupune încălcarea principiului dreptului la apărare;

c) instanța poate dispune înfățișarea în persoană a părților, chiar atunci când acestea sunt reprezentate.

19. Constituie o încălcare a principiului contradictorialității:

a) judecarea cauzei la termenul la care partea nu a fost legal citată, dar în prezența și la cererea acesteia;

b) soluționarea cauzei prin reținerea unei excepții, în condițiile în care întregul probatoriu, dezbaterile și concluziile părților au vizat fondul pretențiilor deduse judecării;

c) nepronunțarea instanței asupra unei cereri formulate după închiderea dezbaterilor, prin intermediul concluziilor scrise depuse la dosar.

20. Principiul fundamental al procesului civil care asigură publicitatea reală, contradictorialitatea efectivă a dezbaterilor și exercitarea în condiții optime a dreptului la apărare, făcând posibilă, totodată, exercitarea rolului activ și nemijlocirea, prin crearea posibilității părților de a-și susține cererile și excepțiile, este:

a) principiul publicității;

b) principiul nemijlocirii;

c) principiul oralității.

21. Nulitatea hotărârii intervine în situația:

a) judecării cererii de strămutare în camera de consiliu, și nu în ședință publică;

b) inexistenței unei norme legale derogatorii de la principiul publicității și încălcării acestuia din urmă;

c) judecării conflictului de competență în ședință publică, și nu în camera de consiliu.

22. Alegeți afirmația corectă în legătură cu limba desfășurării procesului civil:

a) cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul de a formula o cerere de chemare în judecată în limba maternă;

b) cetățenii străini și apatrizii care nu înțeleg sau nu vorbesc limba română au obligația de a lua cunoștință de toate actele și lucrările dosarului, de a vorbi în instanță și de a pune concluzii prin traducător autorizat, dacă legea nu prevede altfel;

c) cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul să se exprime în limba maternă în fața instanțelor de judecată, în condițiile legii.

23. Următoarele afirmații sunt adevărate, cu excepția:

- a) pe tot parcursul procesului, judecătorul va încerca împăcarea părților, dându-le îndrumările necesare, potrivit legii;
- b) judecătorul are dreptul să asigure respectarea și să respecte el însuși principiile fundamentale ale procesului civil, sub sancțiunile prevăzute de lege;
- c) nu este lovită de nulitate hotărârea judecătorească pronunțată de alt/alți judecător/judecători decât cel/cei care au luat parte la dezbaterile asupra fondului cauzei.

24. Prevederile art. 23 C. pr. civ. referitoare la respectul cuvenit justiției, buna desfășurare a ședinței de judecată, ordinea și solemnitatea acesteia se adresează:

- a) numai părților și apărătorilor acestora;
- b) tuturor participanților la ședința de judecată;
- c) deopotrivă judecătorului și tuturor participanților la ședința de judecată.

25. Selectați afirmația corectă:

- a) judecătorul soluționează litigiul conform regulilor de drept care îi sunt aplicabile;
- b) judecătorul soluționează litigiul ținând seama, între altele, de principiile generale ale dreptului, de cerințele echității și de buna-credință, ori de câte ori legea îi rezervă acestuia puterea de apreciere sau îi cere să țină seama de toate circumstanțele cauzei;
- c) niciuna dintre variantele de răspuns nu este corectă.

26. Principiul rolului judecătorului în aflarea adevărului presupune că:

- a) instanța poate admite, în tot sau în parte, ori poate respinge cererea dedusă judecătii, ca nefondată/netemeinică;
- b) instanța nu poate respinge cererea, ca nedovedită;
- c) niciunul dintre răspunsuri nu este corect.

27. Rolul judecătorului în aflarea adevărului constă și în:

- a) îndatorirea de a dispune administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum și alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc;
- b) îndreptățirea de a dispune administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum și alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc;
- c) posibilitatea de a dispune administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum și alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc.

28. Următoarele afirmații sunt adevărate, cu excepția:

- a) cauza juridică a acțiunii nu poate fi schimbată de instanța de judecată;
- b) lărgirea cadrului procesual, prin introducerea în cauză a unor terțe persoane din oficiu de către instanța de judecată, în cazurile expres prevăzute de lege, precum și în procedura necontencioasă, este o excepție de la principiul disponibilității părților;
- c) în conformitate cu principiul *iura novit curia*, judecătorul face aplicabilitatea normei de drept la situația de fapt.

29. În cadrul recursului declarat într-o acțiune în pretenții recurentul-pârât AB a susținut că prin decizia din apel, în mod nelegal, s-a reținut autoritatea de lucru judecat a deciziei din Atena prin care s-a stabilit, în cadrul litigiului doar dintre asiguratul AC și asigurătorul BD, că vinovat de producerea accidentului de la Atena, generator de prejudicii, era chiar recurentul AB, asigurătorul BD fiind obligat la plata de despăgubiri.

Prin felul în care a procedat instanța de apel, s-a încălcat:

- a) numai principiul disponibilității;
- b) dreptul la apărare al recurentului-pârât AB;
- c) doar principiul contradictorialității.

30. La data de 10 octombrie 2021, recurentul-pârât AV declară recurs împotriva deciziei nr. 100 din 10 ianuarie 2021 a Tribunalului Suceava, cererea de recurs fiind comunicată intimatului-reclamant ce formulează întâmpinare prin care invocă excepția nulității recursului pentru nemotivarea acestuia.

La data de 10 februarie 2022, recurentul-pârât AV depune la dosarul de recurs o cerere de renunțare la judecata recursului, iar, la data de 15 februarie 2022, instanța de recurs fixează termen pentru judecarea recursului pentru data de 10 aprilie 2022, comunicând intimatului-reclamant și cererea recurentului de renunțare la judecarea recursului, intimatul arătând prin concluzii scrise că este de acord cu această cerere fără a solicita cheltuieli de judecată.

La termenul din data de 10 aprilie 2022, avocatul recurentului-pârât arată că recurentul își retractează declarația de renunțare la judecata recursului; la același termen, instanța de recurs:

- a) va da efect principiului contradictorialității;
- b) va da efect doar principiului disponibilității;
- c) va lua act de cererea de renunțare la judecata recursului, renunțarea fiind un act unilateral și irevocabil.

31. Recurentul AB a formulat recurs împotriva deciziei nr. 10 din 10 februarie 2021, invocând faptul că la termenul când au avut loc dezbaterile în apel și când s-a pronunțat decizia recurată nu a fost prezent, nu a fost legal citat și nu avea termen în cunoștință.

Instanța de recurs, întotdeauna prin decizie pronunțată în camera de consiliu, va admite recursul declarat și:

- a) va trimite cauza spre rejudecarea apelului instanței de apel în vederea legalei citări a recurentului căruia i-a fost încălcat dreptul la apărare;
- b) va respinge recursul ca nefondat, dreptul la apărare fiind valorificat în fața instanței de recurs;
- c) niciunul dintre aceste enunțuri nu este corect.

III. Acțiunea civilă (art. 29-40 C. pr. civ.)

32. Indicați care dintre afirmațiile referitoare la acțiunea civilă este adevărată:

- a) acțiunea civilă se confundă practic cu cererea de chemare în judecată, nu însă și cu dreptul subiectiv civil;
- b) obiectul acțiunii civile se identifică cu obiectul procesului civil;
- c) cauza acțiunii nu se confundă cu cauza raportului juridic dedus judecătii.

33. Alegeți afirmația falsă:

- a) acțiunea civilă are un caracter facultativ;
- b) clasificarea cererilor în justiție, în funcție de calea procedurală aleasă de parte pentru valorificarea dreptului pretins, prezintă relevanță sub aspectul stabilirii competenței;
- c) cererea de revizuire nu este o cerere principală.

34. Cererea vizând partajul bunurilor comune dobândite în timpul căsătoriei, formulată de către soțul pârât în cadrul procesului de divorț declanșat prin cererea privind desfacerea căsătoriei părților de către soția reclamantă, este:

- a) o cerere accesorie;
- b) o cerere incidentală;
- c) o cerere principală.

35. În situația în care, într-un proces civil, pârâtul invocă lipsa cauzei cererii de chemare în judecată, demersul acestuia este:

- a) o apărare procedurală;
- b) o apărare de fond;
- c) niciuna dintre variante nu este corectă.

36. Întâmpinarea, ca mijloc procesual prin care pârâtul își manifestă apărarea în cadrul procesului civil, nu poate fi formulată și susținută dacă autorul acesteia:

- a) justifică un interes;
- b) nu are capacitatea procesuală de folosință;
- c) niciuna dintre variante nu este corectă.

37. Din perspectiva cerințelor interesului, selectați afirmația adevărată:

- a) chiar dacă interesul nu este determinat, se poate formula totuși o cerere cu scopul de a preveni încălcarea unui drept subiectiv amenințat sau pentru a preîntâmpina producerea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara;
- b) apelul exercitat în termen de partea care a obținut câștig de cauză provoacă o nouă judecată asupra fondului, instanța de apel statuând atât în fapt, cât și în drept;
- c) interesul trebuie să subziste pe tot parcursul procesului civil.